

ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΣ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ

Προς το Προεδρείο της Βουλής των Ελλήνων

ΑΝΑΦΟΡΑ

Προς τον Υπουργό Πολιτισμού και Τουρισμού

Οι βουλευτές του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. κ.κ. Θοδωρής Δρίτσας (Α΄ Πειραιά και Νησιών) και Αναστάσιος Κουράκης (Α΄ Θεσσαλονίκης) κατέθεσαν ΑΝΑΦΟΡΑ έγγραφο-έκκληση των εργαζομένων στο Θεατρικό Μουσείο με τίτλο: «Στα σκουπίδια του Υπουργείου Πολιτισμού τριών αιώνων Θεατρική Ιστορία» με το οποίο διαμαρτύρονται για το διαφαινόμενο κλείσιμο του Θεατρικού Μουσείου και την οικονομική και πολιτισμική εξαθλίωση που βιώνουν, και ζητούν συμπαράσταση στον αγώνα τους.

Αθήνα, 4/05/2011

Οι καταθέτοντες βουλευτές

ΘΟΔΩΡΗΣ ΔΡΙΤΣΑΣ

ΤΑΣΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ

5394
09 ΜΑΙ. 2011

ΕΚΚΛΗΣΗ ΓΙΑ ΤΟ ΘΕΑΤΡΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ

Εκκλήση Για Το Θεατρικό Μουσείο

«Στα σκουπίδια του Υπουργείου Πολιτισμού τριών αιώνων Θεατρική Ιστορία»

Παρά τις μακροχρόνιες και επανειλημμένες εκκλήσεις προς το Υπουργείο Πολιτισμού, το μοναδικό Θεατρικό Μουσείο της χώρας που γέννησε το Θέατρο, κλείνει. Η ιδέα του θεατρικού Μουσείου που ξεκίνησε το 1938 από τον Γιάννη Σιδέρη, άντεξε τον 2^ο Παγκόσμιο Πόλεμο, την Δικτατορία, και εδραιώθηκε το 1976 την εποχή της μεταπολίτευσης, εκπνέει την εποχή του ΔΝΤ, την εποχή της απόλυτης εκποίησης όχι μόνο των οικονομικών αξιών, αλλά κυρίως της εθνικής και πολιτισμικής απαξίωσης. Ως υπόδουλοι διαχειριστές οι κρατικοί λειτουργοί εκποιούν την πολιτισμική μας ταυτότητα. Είναι μοιραίο η μοναδική θεατρική κιβωτός του τόπου να κλείνει την εποχή που κυβερνάει τη χώρα ο εγγονός του ιδρυτή του Εθνικού Θεάτρου (Γεώργιος Παπανδρέου) και που υπουργός Πολιτισμού είναι ο εγγονός του ιδρυτή του Μουσείου Μπενάκη (Αντώνης Μπενάκης).

Το Θεατρικό Μουσείο δεν αποτελεί ένα μεγάλο φορέα που απαιτεί υψηλές επιδοτήσεις και μεγάλα κονδύλια. Με 3 αιώνων θεατρικό μουσειακό υλικό εκτεθειμένο στο υγρό και ακατάλληλο υπόγειο του Πνευματικού Κέντρου του Δήμου της Αθήνας και χιλιάδες τόμους θεατρικών βιβλίων στοιβαγμένων σε μισθωμένο οίκημα στα Πατήσια, προσπαθούσε να επιβιώσει κάτω από την αναλγησία και την αδιαφορία της «πολιτισμικής» πολιτικής που στόχευε στην προβολή του πολιτισμού μας, υπό το πρίσμα μιας εμπορικής ιλουστρασιόν εκδοχής, ακριβών διεθνών διαγωνισμών και διοργανώσεων, τα υπέρογκα έξοδα των οποίων είχαν από καιρό οδηγήσει στην χρεοκοπία πολλούς σημαντικούς πολιτιστικούς φορείς. Η νέα οικονομική κατάσταση απλώς ολοκλήρωσε την διαδρομή ενός τέλματος που χρόνια τώρα φαινόταν ως η κατάληξη μιας αλόγιστης και ανύπαρκτης εθνικής πολιτισμικής πολιτικής. Το Θεατρικό Μουσείο αποτελεί το μοναδικό στο είδος του Μουσείο όχι μόνο στην χώρα, αλλά και γενικότερα στην περιοχή των Βαλκανίων. Τροφοδοτεί ερευνητές από όλο τον κόσμο και συνεργάζεται με το Υπουργείο Εξωτερικών και Πολιτισμού ως διεθνής κόμβος θεατρικών πληροφοριών. Αποτελεί το μεγαλύτερο θεατρικό αρχείο, απολύτως απαραίτητο για την μελέτη, έρευνα και καλλιτεχνική παραγωγή των παραστατικών τεχνών γενικότερα. Το υπουργείο αδυνατεί να επιδοτήσει ένα φορέα που απασχολεί μόνον 14 υπαλλήλους (οι οποίοι βρίσκονται σε επίσχεση εργασίας) που προσπαθούν να διαχειριστούν 3 αιώνων θεατρικό υλικό το οποίο κινδυνεύει να πεταχτεί στα σκουπίδια. Αυτή την κρίσιμη ιστορική στιγμή που διακυβεύεται η οικονομική εξαθλίωση, η εθνική μας αυθυπαρξία, η κοινωνική πρόνοια, η παιδεία, η πολιτισμική μας εξαφάνιση μπορεί να φαντάζει ως το «μικρότερο» από τα μύρια δεινά. Όμως αυτό που πάντα μπορούσαμε να αντιτάξουμε στα μεγάλα οικονομικά λόμπυ που διαχειρίζονταν την τύχη μας, ήταν η μοναδική «βαριά» βιομηχανία που έχουμε:

ο Πολιτισμός μας.

Διαμαρτυρόμαστε για την οικονομική και πολιτισμική εξαθλίωση που βιώνουμε και ζητούμε συμπαράσταση σε αυτό τον άνισο αγώνα.

Οι εργαζόμενοι του θεατρικού Μουσείου